
M. KLEIN : HET ONGEPUBLICEEERDE ARTIKEL

Met de opkomst van de transformationeel-generatieve grammatica heeft in de taalkundige literatuur een fenomeen zijn intrede gedaan, dat er voordien niet of nauwelijks was: het ongepubliceerde artikel. Waarom de auteur het artikel niet gepubliceerd heeft, is lang niet altijd duidelijk. Soms betreft het een niemendalletje, dat de auteur blijkbaar als vingeroefening wenst te blijven zien, maar vaak ook zijn het werkstukken die in ieder tijdschrift gezien mogen worden.

Voor degenen die niet direct tot de taalkundige incrowd behoren en de schepper van het paper niet kennen, is het nogal lastig het papier in handen te krijgen. Een telefoontje naar een kennis van één van de leden van de incrowd die je toevallig ook een beetje kent, doet soms wonderen, maar soms ook niet.

Bij mijn pogingen ongepubliceerde artikelen op te vragen, ben ik nu evenwel op een nog nieuwer fenomeen gestuit: er wordt af en toe verwezen naar 'ongepubliceerde' artikelen die in het geheel niet (meer) bestaan, of in het beste geval nog geschreven moeten worden.

Ik vind dit beslist een onhoudbare situatie. De controleerbaarheid van het wetenschappelijk werk wordt hierdoor zonder meer onmogelijk. Het lijkt me daarom bepaald niet overbodig, dat er afspraken gemaakt worden ten aanzien van het verwijzen naar ongepubliceerde artikelen. Ik zou de volgende suggestie willen doen: vermeld bij elk ongepubliceerd artikel waarnaar u verwijst, waar een exemplaar ervan te vinden is, of op te vragen is.

Dus bijvoorbeeld:

Riemsdijk, Henk van. 'Some problems of Derivational Invariance', Part I. (1972) Ongepubliceerd. Opvraagbaar bij Instituut voor Algemene Taalwetenschap, Spuistraat 210, Amsterdam. Tel: 020 - 5253864

Zwarts, F. (MS) 'Woordvorming en Accent in het Nederlands'. Opvraagbaar (1975) bij het Nederlandse Instituut van de RU Groningen, Grote Kruisstraat 2', Groningen. Tel: 050 - 115844

Het zou natuurlijk onverstandig zijn te zeggen, dat er in het geheel niet naar ongepubliceerde artikelen verwezen zou mogen worden. Het aantal is te groot, en bovendien: als iemand iets verstandigs heeft beweerd, dat hij niet wil publiceren, waarom zou een ander daar dan niet naar mogen verwijzen? Dit laatste lijkt mij alleen laakbaar, als gezegd, als het artikel ergens te krijgen is, zelfs niet bij de auteur.